
UVODNIK

Liber amicorum

HELGI GLUŠIČ IN MATJAŽU KMECLU OB 80-LETNICI

Saj nam niti ni treba preveriti v enciklopediji, tako zelo je očitno, da je med akademskimi slavističnimi generacijami najmočnejša tista med letoma 1930 in 1935. Osemdeset let pozneje ji ob visokem jubileju izrekamo spoštljivo priznanje. Tokrat je prišla vrsta na Helgo Glušič (21. marec 1934, Ljubljana) in Matjaža Kmecla (23. februar 1934, Dobovec pod Kumom). Nekajmesečna zamuda pri izidu zbornika v njuno čast je bila namerna: povezati smo ga hoteli s prihajajočo 80-letnico Slavističnega društva Slovenije oktobra 2014, vendar se je nazadnje izteklo tako, da sta dogodka obeležena vsak zase. Kar si navsezadnje tudi zaslužita. Urednik jubilejnega zbornika nima vedno hvaležnega dela: kadar je slavljeneec v srenji priljubljen, prostor za članke pa je strogo odmerjen, se mora kot pijanec plota držati izbranih principov za vabila, sicer tvega bodisi sesutje koncepta bodisi osebne zamere neuslišanih gratulantov. Naj ponovimo, da ne bo nepotrebne jeze: povabljeni so bili za vsakega jubilanta posebej tisti, s katerimi sta sodelovala kot soavtorja, urednika, raziskovalca in učitelja, ocenjevalci njunega opusa, razpravljavci, ki so se sklicevali na njune izjave, kolegi, ki so obdelovali skupno strokovno področje in iste teme na njem, posebej tisti, ki se s ponosom prištevajo med njune učence in nadaljevalce njunega dela. Prispevki so se razporedili v dvoje sklopov, v prvem, ki smo mu dali naslov Generacija, so članki kolegov iz iste generacije, v drugem, ki ima naslov Dediči, pa prispevki mlajših generacij. Tudi sklopa sta vsak iz dveh delov: prvi je povečini iz besedil o slavljencih in njunem delu, takih spominske

ali anekdotične narave, ki se od razprav razlikujejo zaradi odsotnosti »aparata«, tj. izvlečka, ključnih besed, sklicev in opomb, in takih, ki jim gre za enciklopedično sintezo njunega opusa; v drugem delu prvega sklopa sta dve razpravi, ki sta jubilentoma samo posvečeni. Med študijami učencev so, ravno narobe, prispevki o jubilantih v manjšini: dva o Helgi Glušič smo v želji po ohranitvi spominske avtentičnosti mimo siceršnjih uredniških principov revije objavili neprevedena, tretji je prispevek o Matjažu Kmeclu politiku. Drugi razdelek tega sklopa sestavljajo do polovice članki na teme, ki so bile blizu kateremu od slavljencev ali pa obema hkrati: o Cirilu Kosmaču, mladinski, izseljenski in koroški književnosti, interpretaciji, (z)vrstni problematiki, noveli, medtem ko je druga polovica vsebinsko umerjena po raziskovalnih področjih piscev.

Uredniško vlogo sem sprejel iz občutka naklonjene zavezanosti predhodnikoma. Oba sta bila od prvega letnika študija dalje moja učitelja, pri Matjažu Kmeclu sem pisal diplomu in nagovoril me je, da sem se po odsluženju vojaškega roka prijavil na razpisano mesto »raziskovalca stažista« pri projektu Franca Zadravca in Helge Glušič. Prve pedagoške izkušnje sem nabiral v Kmeclovem diplomskem seminarju, kadar so ga zadržale državniške dolžnosti, s Helgo Glušič pa naju povezuje izkušnja lektorskega oz. študijskega bivanja v kansaškem Lawrenceu. Helgi in Matjažu smo med prvimi odmerili mesto na Wikipediji, ko smo se pred leti s študenti lotili pisanja enciklopedičnih člankov o slovenskih literarnih zgodovinarjih.

Izvolita, draga učitelja, vezilo iz štirikrat sedmero spisov za tale liber amicorum – vse najboljše!

Miran Hladnik